

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

5. Qualia debent esse spiritualia exercitia, & de eorum moderamine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](#)

cordis puritas: vt in collationibus Patrum: & in tractatu, Beatus vir scribitur.

QVALIA DEBENT ESSE EXERCITIA spiritualia: & de eorum moderamine.

C A P V T . V.

Non expedit frater vt leuiter eligas qualia cunque exercitia: quin potius debes ea diligere & formare secundum Sanctorum patrum exempla: iuxta illud quod scriptum est: Omnia fac secundum exemplar, quod tibi monstratum est in monte. Observabant autem sancti Patres in suis spiritualibus exercitijs certas conditiones: quas & tu in tuis observare debes.

P R I M A est, vt diuinis scripturis & sanctorum dictis, & patrum exemplis consonent; nam quicquid sacræ scripturæ dissonum est, non immeritò licet videatur bonum, suspectum est. Et quia sunt multi qui ad suum sensum scripturarum intellectum extorquent, ideo oportet ut tua exercitia cū aliquo spirituali & illuminato viro tractes: & super his eius consiliū accipias.

S E C V N D A conditio est diligenter attendere, vt exercitia sint moderata, maximè quantum ad duo secundum Sanctorum doctrinam. Primum est, ne nimiam afflictionem, neq; immoderatam occupationem in eis sumas. Nam propter afflictionis nimietatem mentis dulcedo in amaritudinem vertitur: & propter immoderatam occupationem mentis tranquillitas destruitur. Vnde sic oportet exercitia moderari.

vt omnia cum quadam mentis alternatione & moderatione agantur : secundum illud ; Modo lege, modo ora, modo cum feroce labora, & si hora breuis, & labor erit leuis. Nec te circa ea ita occupies quod tibi fastidium generent, aut causent infirmitatem : alioquin non possent multum durare.

TERTIA conditio est, vt exercitia sic sint disposita & ordinata : quod congruant vnicuique secundum suum statum & dispositionem tam interiorem quam exteriorem. non enim omnia omnibus conueniunt : neque omnes circa eandem rem æqualiter se habere possunt : quin potius talia exercitia unusquisque debet sibi eligere : quæ contra suas vitiosas inclinations decenter : & ad virtutis amorem trahant & promoueant & per talia exercitia magis poterit proficere : nam secundum Ambrosium, quærendum quidem in omni actu quid personis conueniat, quid temporibus & ætatibus : quid etiam singulorum ingenij sit accommodatum.

QVARTA conditio est, vt summe caueatur ne sint temporalia, videlicet quod ad tempus permaneant, & ad tempus negligantur : sed sint stabilia, hoc est, vsque in finem permanentia. Valde nanque ait Bernardus, est suspecta leuitas eorum, qui nunc hoc volunt, nunc illud : nunc sic se exercent, nunc sic, in nullo fixi. qui tot de se consilia præsumunt, quot loca reuisunt, semper quod non habent cupientes & quod habent fastidientes, & in neutro proficientes. Qui vult in suis exercitijs proficere, oportet statue-

statere aliquem finem, & ad eius adeptionem sua media quæ sunt spiritualia exercitia, ordinare: & in illis fixus permanere. Finis autem nostrorum exercitiorum ut ait Abbas Moys in quadam sua collatione: & tractatus Beatus vir, est adipisci cordis puritatem & perfectam Dei charitatem. Quorū vnum scilicet Dei perfecta dilectio vel beatitudo est finis ultimus alterum quod est finis secundarius & dispositius est cordis munditia quæ disponit nos ad perfectæ charitatis & beatitudinis adeptiōem & ad hos duos fines animæ oculus semper dirigendus instar sagittariorum, qui aliquo ponere signum consueuerunt, in quod sagittas suas iacent, alioquin multo consumptilabore modicum proficeremus.

DE HIS QVAE A D SPIRITALI
exercitia nos excitant.

CAPVT VI.

A Postolus Paulus exhortatur nos dicendo: Sollicitudine non pigri, spiritu feruens domino seruientes. Sollicitè igitur consideranda sunt feruoris incitamenta, quia secundum Sanctorum doctrinam, initium totius boni est eiusdem boni feruens desiderium: nunc enim in religione feruens erit, qui ante feruens desiderium non habuerit. Nam secundum Bernardum, necesse est ut ignis desiderij praeternem locum quo est ipse venturus. Et ut igit̄ iste desiderij in nobis excitetur, sexdecim considerationes hic assignabimus, quas summo